

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobce:

████ J████ L█████ narozen ████████
bytem ██
zastoupený JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem
sídlem Sokolská 39, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2,
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o 19 918 750 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na konstatování, že trestním stíháním žalobce vedeným od 9. 8. 2011 do 29. 11. 2016 pro podezření ze spáchání trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ust. § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „trestní zákoník“, v souběhu s trestným činem zneužití pravomoci úřední osoby podle ust. § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku neoprávněně žalovaná zasáhla do práva žalobce na ochranu osobnosti, se zamítá.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 800 750 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žaloba na zaplacení částky ve výši 19 118 000 Kč se zamítá.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1574 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou k soudu dne 19.9.2017 domáhal zaplacení původně částky ve výši 20 240 979, 01 Kč s tím, že tato částka se skládala jednak z majetkové škody odpovídající nákladům obhajoby v částce 240 979,01 Kč a dále odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 20 000 000 Kč. Ve svých žalobních tvrzeních žalobce uvedl, že žalobci vznikla škoda v důsledku trestního stíhání jeho osoby, které bylo vedeno u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. [REDAKCE] Usnesením Policie České republiky, útvar odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Expozitura v Ostravě, oddělení Olomouc ze dne 9. 8. 2011, č. j. [REDAKCE] bylo podle ustanovení § 160 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, zahájeno trestní stíhání žalobce pro jednání právně kvalifikovaná jako trestný čin zjednaní výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, dle ustanovení § 256 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, v souběhu s trestným činem zneužití pravomoci úřední osoby dle ustanovení § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spáchané ve spolupachatelství dle ustanovení § 23 trestního zákoníku, kdy vedle žalobce bylo stíháno dalších dvanáct osob. V řízení, ve kterém byl žalobce dvakrát rozsudkem soudu prvního stupně uznán vinným, přičemž rozsudky byly vždy zrušeny odvolacím soudem, třetím rozhodnutím byl žalobce zproštěn obžaloby dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, k odvolání žalobce, jakož i odvolání státního zástupce pak bylo rozhodnuto usnesením tak, že všechna odvolání byla zamítnuta. Trestní věc byla pravomocně skončena ke dni 29. 11. 2016 a trestní stíhání žalobce je tedy tak možno považovat za nezákonné. Vysoká částka požadovaná na odškodnění nemajetkové újmy je odůvodněna s ohledem na závažnost trestného činu, kdy tato v posledních letech ze strany veřejnosti je vnímána velice citlivě a negativně, žalobci v případě prvního uvedeného trestného činu hrozil trest odnětí svobody v délce 2 – 8 let, v případě druhého trestného činu v rozsahu 1 – 5 let. Zároveň dle žalobce zde byla dána délka trestního řízení v rozsahu cca 5 let a 3 měsíce, kdy po celou dobu byl žalobce v nejistotě ohledně výsledku trestního řízení. Trestní řízení zanechalo nesmazatelné následky v osobnostní sféře žalobce, kdy žalobce se měl vytykáného jednání dopustit v pozici primátora statutárního města [REDAKCE] silně byla ovlivněna pověst žalobce, jakož i jeho profesní pověst. Dle žalobce jakákoliv veřejná vystoupení žalobce byla ovlivněna stigmatem vedeného trestního řízení, žalobce před trestním stíháním byl osobou zcela bezúhonnou, vedení trestního řízení rovněž vyvolalo negativní ohlas v okolí žalobce, neboť se dotýkalo působení žalobce ve veřejné funkci, k žalobci bylo negativně přistupováno i z důvodu silné medializace celého případu. Rovněž mediálně věc byla spojována s korupcí, kdy korupce veřejných činitelů je vnímána velmi negativně, žalobce byl opakovaně vyzván, aby odstoupil z veřejných funkcí. Trestní stíhání žalobce mělo rovněž vliv na jeho politickou kariéru, kdy žalobce působil jako primátor statutárního města [REDAKCE] ve dvou po sobě navazujících volebních obdobích, a to v letech [REDAKCE] a v letech [REDAKCE] kdy v roce [REDAKCE] již žalobce nekandidoval. Rovněž žalobce byl také senátorem [REDAKCE] v letech [REDAKCE] kdy již nekandidoval do Senátu Parlamentu České republiky v roce [REDAKCE] Kandidování jak v komunálních volbách, tak v senátních volbách „zabránilo“ trestní stíhání, kdy v roce [REDAKCE] v době voleb pak vrcholila celá trestní kauza, přičemž politická strana [REDAKCE] jejímž byl žalobce členem, neumožňovala kandidovat v komunálních a senátních volbách žalobci z důvodu jeho trestního stíhání. Dle žalobce pak výsledek v komunálních volbách v roce [REDAKCE] byl ovlivněn trestní kauzou žalobce a masivní mediální kampaní, když v roce [REDAKCE] získala [REDAKCE] mandátů v zastupitelstvu města [REDAKCE] v roce [REDAKCE] pak [REDAKCE] mandátů, v roce [REDAKCE] pak to byly pouze [REDAKCE] mandáty v zastupitelstvu. Žalobce pak zůstal v roce [REDAKCE] bez zaměstnání, v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] byl evidován na Úřadu práce. Dle žalobce poškození politické kariéry žalobce je

nutno posuzovat optikou doktríny loss of chance („ztráta šance“). Doktrína ztráta šance je současně spojena s tím, že po poškozeném nelze spravedlivě požadovat, aby stoprocentně prokázal objektivní příčinnou souvislost jako jednu z podmínek existence odpovědnosti za škodu. Dle žalobce je pak nutno posoudit pravděpodobnost volení žalobce do zastupitelstva statutárního města [redacted] a do Senátu Parlamentu České republiky v případě, pokud by nedošlo k jeho trestnímu stíhání. Dle žalobce se lze domnívat, že pokud by k trestnímu stíhání nedošlo, tak by se zvolení žalobce do uvedených pozic blížilo jistotě. Dle žalobce při stanovení výše odškodnění je třeba zohlednit i důvody, které vedly k vynesení zprošťujícího výroku, kdy ze strany odvolacího soudu bylo přisvědčeno obhajobě a její argumenty byly shledány jako naprosto relevantní. Z těchto důvodů pouhou konstataci porušení práva žalobce nemůže představovat adekvátní satisfakci za způsobenou nemajetkovou újmu. Zároveň se žalobce domáhal konstatace neoprávněného zásahu do práva žalobce na ochranu osobnosti nezákonným trestním stíháním. Žalobce pak podáním doručeným soudu dne 20. 11. 2017 vzal žalobu částečně zpět, a to z důvodu skutečnosti, že mu byla vyplacena částka na obhajobě ve výši 215 049 Kč, částka na odškodnění nemajetkové újmy ve výši 81 250 Kč. Zároveň uvedl, že ponížení požadované částky za obhajobě pak ze strany žalované respektoval, tedy na obhajobě vzal zpět celou požadovanou částku ve výši 240 979,01 Kč, a nadále trval na zaplacení částky odškodnění nemajetkové újmy 20 000 000 Kč ponížené o již zaplacenou částku 81 250 Kč.

2. Řízení tak bylo pravomocně zastaveno v souladu s ust. § 96 odst.2 o.s.ř. co do částky 322 229,01 Kč ke dni 23. 12. 2017.
3. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 7. 12. 2017 uvedla, že nárok neuznává, učinila nespornou, že se na ni žalobce se svou žádostí obrátil dne 3. 5. 2017, stanovisko žalované bylo ze dne 27. 10. 2017, kdy byla zaplacena částka na obhajobě ve výši 215 049 Kč a odškodnění nemajetkové újmy ve výši 81 250 Kč. Výši zadostiučinění poskytnutou z její strany pak považuje za dostatečnou, když konstatování porušení práva v rámci odškodňovacího řízení nepředstavovalo dostatečnou satisfakci za způsobenou nemajetkovou újmu. Zároveň zmínila rozhodnutí Nejvyššího soudu spisové značky 30 Cdo 4280/2011, kdy k tíži státu by mohly jít případné excesy orgánů činných v trestním řízení, jakož i jejich případný podíl na medializaci nebo komentáři, které byly výslovně či nepřímo narušovaly principy presumpce nevinny, avšak nikoliv medializace jako taková, pokud se na ni stát výše uvedeným způsobem stát nepodílel. Trestní stíhání nebránilo žalobci, tedy neodebralo mu pasivní volební právo, ale bylo důvodem, pro který žadateli strana, již byl členem, neumožnila kandidovat za ni ve zmíněných volbách. Z tohoto je ovšem patrné, že v kandidatuře žadateli zabránil subjekt odlišný od státu, a lze uzavřít, když z reakce na trestní stíhání a s tím spojené porušení principu presumpce nevinny soukromým subjektem nelze vinit stát, nelze ani žádat zadostiučinění za zabránění v kandidatuře, když tu je třeba považovat za další stupeň nerespektování principu presumpce nevinny soukromým subjektem. V konečném důsledku nelze přijmout ani závěry o ovlivnění výsledku voleb trestním stíháním.
4. Mezi účastníky nebylo sporu, že žalobce se obrátil na žalovanou se svým nárokem dne 3. 5. 2017, ze strany žalované pak bylo zaplaceno odškodnění nemajetkové újmy v částce 81 250 Kč a náklady obhajoby v částce 215 049 Kč na základě stanoviska žalované ze dne 27. 10. 2017 (rovněž prokázáno schvalovací doložkou s pokynem k úhradě s datem splatnosti 31. 10. 2017 s tím, že do účtárny žalované došlo k proplacení 30. 10. 2017).
5. Rovněž nebyl sporný průběh trestního řízení, tak jak uvedl žalobce v žalobě, a to konkrétně následující skutečnosti:
6. Usnesením Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Expozitura v Ostravě, Oddělení Olomouc ze dne 9. 8. 2011, č. j. [redacted] (dále jen jako „usnesení o zahájení trestního stíhání“) bylo podle ustanovení § 160 odst. 1

zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „trestní řád“) zahájeno trestní stíhání žalobce pro jednání právně kvalifikované jako trestný čin zjednaní výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ustanovení § 256 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „trestní zákoník“) v souběhu s trestným činem zneužití pravomoci úřední osoby podle ustanovení § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spáchané ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku. Vedle žalobce bylo trestní stíhání zahájeno vůči dalším 12 osobám. Danou trestní věc v době zahájení trestního stíhání dozorovalo Okresní státní zastupitelství ve Vsetíně, které zamítlo jako nedůvodné stížnosti podané vůči usnesení o zahájení trestního stíhání.

7. Na základě usnesení Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 9. 1. 2012, č. j. [REDAKCE] byla podle ustanovení § 12d odst. 2 zákona č. 283/1992 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „ZoSZ“) trestní věc žalobce odňata Okresnímu státnímu zastupitelství ve Vsetíně a současně bylo rozhodnuto o tom, že ve věci bude nadále působit Krajské státní zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci. K uvedenému procesnímu postupu došlo z toho důvodu, že státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, udělila v rámci dohledu pokyn dozorovému státnímu zastupitelství (tj. Okresnímu státnímu zastupitelství ve Vsetíně), aby došlo k zastavení trestního stíhání u části obviněných a aby bylo vyšetřování částečně doplněno. Tento pokyn odmítlo Okresní státní zastupitelství ve Vsetíně splnit, a proto bylo ze strany krajského státního zastupitelství postupováno výše naznačeným způsobem.
8. Usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 23. 1. 2012, sp. zn. [REDAKCE] bylo trestní stíhání žalobce (a dalších stíhaných osob) podle ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno (dále jen jako „usnesení o zastavení trestního stíhání 1“).
9. Usnesení o zastavení trestního stíhání 1 bylo zrušeno (ve vztahu k žalobci a dále [REDAKCE] J [REDAKCE] K [REDAKCE] V [REDAKCE] Z [REDAKCE] J [REDAKCE] Č [REDAKCE] P [REDAKCE] G [REDAKCE] a J [REDAKCE] R [REDAKCE]) na základě usnesení Nejvyššího státního zástupce ze dne 25. 4. 2012, sp. zn. [REDAKCE] (dále jen jako „usnesení NSZ 1“). Zastavení trestního stíhání bylo označeno jako nezákonné s tím, že současně bylo uloženo, aby bylo trestní řízení doplněno o nové důkazy.
10. Usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 31. 7. 2012, č. j. [REDAKCE] bylo trestní stíhání žalobce (a dalších stíhaných osob) opětovně podle ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno (dále jen jako „usnesení o zastavení trestního stíhání 2“).
11. Usnesení o zastavení trestního stíhání 2 bylo zrušeno (ve vztahu k žalobci a dále [REDAKCE] J [REDAKCE] K [REDAKCE] V [REDAKCE] Z [REDAKCE] J [REDAKCE] Č [REDAKCE] P [REDAKCE] G [REDAKCE] a J [REDAKCE] R [REDAKCE]) na základě usnesení Nejvyššího státního zástupce ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. [REDAKCE] (dále jen jako „usnesení NSZ 2“). Zastavení trestního stíhání bylo označeno jako nezákonné s tím, že současně bylo uloženo, aby bylo trestní řízení doplněno o nové důkazy.
12. Usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 18. 3. 2013, č. j. [REDAKCE] bylo trestní stíhání žalobce (a dalších stíhaných osob)

opětovně podle ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno (dále jen jako „usnesení o zastavení trestního stíhání 3“).

13. Usnesení o zastavení trestního stíhání 3 bylo zrušeno (ve vztahu k žalobci a dále J. K., V. Z., J. Č., P. G. a J. R.) na základě usnesení Nejvyššího státního zástupce ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. (dále jen jako „usnesení NSZ 3“). Zastavení trestního stíhání bylo opětovně označeno jako nezákonné.
14. Dne 4. 11. 2013 se ve veřejných sdělovacích prostředcích objevila informace, že státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci JUDr. Marie Kodytková, která trestní věc dozorovala (a která opakovaně zastavila trestní stíhání), rezignovala na funkci státní zástupkyně. Z vyjádření uvedené státní zástupkyně vyplynulo, že tato obdržela od náměstka krajské státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě JUDr. Víta Kasíka, který byl v dané době pověřen řízením pobočky státního zastupitelství v Olomouci) úřední záznam, ve kterém jí bylo sděleno, že není naděje, že na trestní věc žalobce změní právní názor v souladu s názorem nejvyššího státního zástupce a že tedy z její strany nedojde k podání obžaloby. Z tohoto důvodu byla jmenované státní zástupkyni trestní věc odňata a přidělena jinému státnímu zástupci. V návaznosti na tento krok náměstka JUDr. Víta Kasíka státní zástupkyně JUDr. Marie Kodytková rezignovala na funkci státní zástupkyně. Uvedený postup vnímala obhajoba jako nezákonný, a proto na něj reagovala žádostí o výkon dohledu podanou k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci tuto žádost o výkonu dohledu však neshledalo jako důvodnou. Následně byla trestní věc na Krajském státním zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci přidělena státnímu zástupci H. (který následně neprodleně přistoupil k podání obžaloby).
15. Dne 11. 4. 2014 byla k Okresnímu soudu v Přerově podána státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, obžaloba ze dne 10. 4. 2014, č. j. (dále jen jako „obžaloba“). V podané obžalobě je jednání kladené žalobci za vinu po právní stránce kvalifikováno shodně jako v usnesení o zahájení trestního stíhání.
16. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2014, č. j. bylo rozhodnuto tak, že se trestní věc žalobce odnímá Okresnímu soudu v Přerově a příkazuje se Okresnímu soudu v Olomouci. K tomuto procesnímu postupu došlo z toho důvodu, že manželka jednoho z obžalovaných (konkrétně J. R.) je dlouholetá pracovnice Okresního soudu v Přerově, a proto má přátelské vztahy se soudci trestního úseku Okresního soudu v Přerově.
17. Trestní věc byla tedy následně projednána před Okresním soudem v Olomouci. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 20. 11. 2014, č. j. (dále jen jako „rozsudek OS 1“) byl žalobce uznán vinným trestným činem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ustanovení § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku a trestným činem zneužití pravomoci úřední osoby podle ustanovení § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 trestního zákoníku. Za spáchání shora uvedených trestných činů byl žalobci uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen a současně stanovena zkušební doba v trvání 4 (čtyř) roků a 6 (šesti) měsíců. Žalobci byl současně uložen trest zákazu

činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena zastupitelstva a rady územního samosprávného celku na dobu 4 (čtyř) roků.

18. Rozsudek OS 1 byl napaden odvoláním žalobce (současně odvoláními dalších obžalovaných), jakož i odvoláním intervenujícího státního zástupce. O podaných odvoláních bylo rozhodnuto usnesením (vydaným v neveřejném zasedání) Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 8. 6. 2015, č. j. [REDACTED] (dále jen jako „usnesení KS 1“) tak, že napadený rozsudek OS 1 byl v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
19. Následně (tedy po kasačním rozhodnutí odvolacího soudu) bylo opětovně rozhodováno Okresním soudem v Olomouci, a to rozsudkem ze dne 23. 9. 2015, č. j. [REDACTED] (dále jen jako „rozsudek OS 2“). Rozsudkem OS 2 byl žalobce uznán vinným trestným činem pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ustanovení §128a odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „trestní zákon“) spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 9 odst. 2 trestního zákona a trestným činem zneužití pravomoci veřejného činitele podle ustanovení § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona spáchaný ve spolupachatelství podle ustanovení § 9 odst. 2 trestního zákona. Za spáchání shora uvedených trestných činů byl žalobci uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 4 (čtyř) měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen a současně stanovena zkušební doba v trvání 4 (čtyř) roků a 6 (šesti) měsíců a současně byl nad žalobcem vysloven dohled. Žalobci byl současně uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu člena hodnotící komise ve výběrovém řízení na dobu 4 (čtyř) roků.
20. Rozsudek OS 2 byl opětovně napaden odvoláním žalobce (současně odvoláními dalších obžalovaných), jakož i odvoláním intervenujícího státního zástupce. O podaných odvoláních bylo rozhodnuto usnesením (opětovně vydaným v neveřejném zasedání) Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 31. 3. 2016, č. j. [REDACTED] (dále jen jako „usnesení KS 2“) tak, že napadený rozsudek OS 2 byl v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
21. V květnu roku 2016 bylo opětovně rozhodováno (již potřetí) ze strany Okresního soudu v Olomouci. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 31. 5. 2016, č. j. [REDACTED] (dále jen jako „rozsudek OS 3“) byl žalobce postupem podle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. [REDACTED] neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.
22. Rozsudek OS 3 byl napaden odvoláním žalobce domáhajícího se zproštění na základě příznivějšího zprošťujícího důvodu (současně odvoláními dalších obžalovaných), jakož i odvoláním intervenujícího státního zástupce. O podaných odvoláních bylo rozhodnuto usnesením (tentokrát vydaným ve veřejném zasedání) Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 29. 11. 2016, č. j. [REDACTED] (dále jen jako „usnesení KS 3“) tak, že všechna podaná odvolání byla pravomocně skončena ke dni 29. 11. 2016.
23. Z obsahu trestního spisu Okresního soudu v Olomouci, sp. zn. [REDACTED] soud mimo jiné dále zjistil, že ze strany orgánů činných v trestním řízení byla Senátu Parlamentu České republiky dána žádost o souhlas s trestním stíháním žalobce dne 15. 6. 2011, ze strany Senátu byl dán souhlas se stíháním žalobce na základě usnesení Senátu z desáté schůze konané dne 21. 7. 2011. Trestní stíhání žalobce a dalších obviněných - [REDACTED] J [REDACTED] I [REDACTED] V [REDACTED] Z [REDACTED], [REDACTED] J [REDACTED] Č [REDACTED], Č [REDACTED] H [REDACTED], [REDACTED] R [REDACTED] R [REDACTED] S [REDACTED] K [REDACTED]

P [redacted], N [redacted], J [redacted], V [redacted], V [redacted], I [redacted], K [redacted], E [redacted], G [redacted], P [redacted], G [redacted] a J [redacted], R [redacted] bylo zahájeno pro podezření, že žalobce se měl dopustit jednání kvalifikované jako trestný čin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a). odst. 3 trestního zákoníku v souběhu se zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchané spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit s tím, že žalobce a J [redacted], K [redacted], V [redacted], Z [redacted] a J [redacted], Č [redacted] společně v době od [redacted] v [redacted] v rámci provádění díla na základě smlouvy o dílo ze dne [redacted] v souvislosti s veřejnou zakázkou „[redacted]“ v rozporu s konkrétními ustanoveními zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jako členové rady, vyhlášovatele veřejné soutěže a zároveň podjatí členové hodnotící komise zadavatele statutárního města [redacted] vědomě nechali zhotovitele díla provést veškeré dodatečné stavební práce, které nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách (dále jen „vícepráce“), aniž by bylo zahájeno příslušné zadávací řízení na vícepráce s tím, že tyto vícepráce přesáhly zákonem stanovený limit ve výši 20 % z původní ceny díla a že tyto vícepráce již ve skutečnosti tato společnost provedla a rozhodli [redacted] na schůzi rady města [redacted] o rozdělení těchto již provedených víceprací na dvě části a schválili zadat v jednacím řízení zbylou část prací a zadat jako veřejnou zakázku malého rozsahu, v rámci které soutěž vyhrála nabídka soutěžitele společnosti [redacted] a dále pod bodem II. A., kdy žalobce a J [redacted], K [redacted], V [redacted], Z [redacted], J [redacted], R [redacted] a P [redacted], G [redacted] společně od [redacted] v rámci provádění díla na základě smlouvy o dílo ze dne [redacted] v souvislosti s veřejnou zakázkou „[redacted]“ vědomě nechali zhotovitele díla provést veškeré, v rámci zakázky vzniklé vícepráce, aniž by bylo zahájeno příslušné zadávací řízení. Usnesení orgánů činných v trestním řízení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 9. 8. 2011 bylo žalobci doručeno dne 23. 8. 2011.

24. Z výsledku žalobce soud zjistil, že trestní stíhání pro něho bylo deprimující, byl permanentně atakován médii a byla tím ovlivněna i jeho rodina. Žalobce celkovou situaci nenesl velmi dobře, s prodloužením doby, jak bylo v trestním stíhání opět pokračováno, tak lidé se začali na žalobce dívat skrz prsty, i kolegy byl vyzýván, aby odstoupil z funkce. Z důvodu nadále probíhajícího trestního stíhání pak dokončil svůj mandát jako primátor a senátor, i když pod velkým tlakem, kdy se cítil osamocen i z hlediska svých kolegů, které atakovali novináři. Kolegové mu pak říkali, že když půjde k soudu a očistí se, vrátí se zpět [redacted] jako očištěn a může pokračovat v politické práci, opak byl však pravdou, kdy nyní v rámci komunálních voleb nechtěli žalobce postavit na kandidátku, i když ho řada lidí oslovila, aby kandidoval a vrátil se zpět do politiky. Trestní stíhání na žalobce mělo veliký vliv, když [redacted] je menší město, všichni člověka znali. Žalobce pak nikdy neukončil členství [redacted], bylo mu řečeno, že pokud nebude ukončeno trestní řízení, nemá kandidovat na další funkční období senátora či primátora, kdy by ho stejně vyšší orgány [redacted] nepotvrdily. Vše bylo řečeno kuloárně, i kdyby kandidoval, nebyl by vybrán. O skutečnosti, že by nebyl potvrzen na kandidátce, kdyby kandidoval, mu řekl předseda místní organizace [redacted] pan Š [redacted], kdy žalobce dostal vzkaz zprostředkovaně i přes předsedu [redacted] pana S [redacted]. Rovněž dostal vzkaz od pana M [redacted] T [redacted] tím, že předsednictvo [redacted] neschválilo osobu žalobce, aby kandidoval. Žalobce byl v politice od roku [redacted] po dobu [redacted] zprvu jako místostarosta, pak náměstek, v roce [redacted] postoupil na funkci náměstka statutárního města [redacted]. Primátorem statutárního města [redacted] byl v letech [redacted] po uplynutí volebního období dosáhl věku [redacted] byl veden na Úřadu práce a stal se starobním důchodcem. Po ukončení trestního stíhání byl osloven mnohokrát občany města, zda by nechtěl kandidovat, proto se ptal, zda může být zařazen na kandidátku [redacted] kam ho odmítli navrhnout i na poslední místo. Nyní tedy kandidoval do komunálních voleb na podzim roku [redacted] jako nezávislý na kandidátce [redacted]. Trestní stíhání se projevilo i v rodinných vztazích, kdy tam byla nedůvěra, celou situaci těžce nesl. Stávalo se mu pak, že na ulici někdo

začal na něho pokřikovat, v době, kdy pracoval jako [REDACTED] při zápasech, kdy bylo zmíněno jeho jméno, například o přestávce bylo slyšet pískání a slova o bazénu. Žalobce vyhrál doplňující volby na místo senátora v roce [REDACTED] o rok později pak kandidoval v řádných senátních volbách, kdy byl úspěšný, v roce [REDACTED] byl perspektivním politikem. Žalobce pak nikdy nepodával trestní oznámení na neznámého pachatele z důvodů článků, které byly uváděny na internetu, ve vztahu k jeho trestnímu stíhání.

25. Z výslechu svědka P. [REDACTED] Š. [REDACTED] soud zjistil, že tento je předsedou okresního výkonného výboru [REDACTED] a místopředsedou krajského výkonného výboru v [REDACTED]. Důvodem, proč žalobce nekandidoval do zastupitelstva v statutárním městě [REDACTED] a do senátních voleb v roce [REDACTED] byla skutečnost, že volební řády [REDACTED] neumožňují, aby žalobce, pokud je trestně stíhán, byl na kandidátce [REDACTED]. Z důvodu, proč nebylo umožněno žalobci kandidovat v komunálních volbách v roce [REDACTED] do zastupitelstva, svědek uvedl, že to bylo z důvodu historie žalobce, resp. z důvodu trestního stíhání, kdy členská základna, základní organizace v [REDACTED] žalobci neumožnila, aby byl na kandidátku [REDACTED] zařazen. Dle svědka pak mediální výsledek trestní kauzy žalobce poškodil výsledek voleb v roce [REDACTED] a to jak do senátu, tak do zastupitelstva v [REDACTED]. Dle svědka veřejnost trestní stíhání vnímala negativně, nemělo to dobrý dopad pro [REDACTED]. K dopadu trestního stíhání žalobce na výsledek senátních a komunálních voleb v roce [REDACTED] svědek uvedl, že celkově celorepublikově byl v té době propad [REDACTED] a to i celospolečensky, kdy kauza žalobce byla jedním z faktorů, v tomto vztahu došlo k propadu [REDACTED] přesněji to svědek nedokázal a ani si netroufl vyjádřit. Potvrdil, že zpracovával analýzu výsledku voleb ze dne [REDACTED]. Svědek potvrdil, že na vnitrostranických schůzích byl přítomen tomu, že ostatní spolustraníci se naváželi do žalobce, kdy zaznívala slova o korupčních, hajzlech a darebácích. Dle svědka, pokud by nebylo trestní stíhání žalobce, došlo by k zařazení jeho osoby na kandidátku do senátních a komunálních voleb, kdy svědek uvedl, že žalobce byl úspěšný senátor a primátor. Na každé volby pak je ze strany [REDACTED] vydáván speciální volební a jednací řád k volbám, ve vztahu k volbám v roce [REDACTED] pak tento volební a jednací řád neumožňoval, aby pokud byl žalobce trestně stíhán, byl zařazen na kandidátku, pokud se jedná o volby v roce [REDACTED] tam nebyl zařazen z toho důvodu, že tak rozhodla členská základna [REDACTED]. Jaké byly důvody pro vydání usnesení členské základny, svědek nevěděl.

26. Z výslechu svědka [REDACTED] J. [REDACTED] Z. [REDACTED] jako předsedy krajského výkonného výboru [REDACTED] soud zjistil, že svědek na této pozici pracuje od roku [REDACTED] do současnosti. Věděl o žalobci, že bylo proti němu vedeno trestní stíhání, vždy když je proti někomu vedeno trestní stíhání, řeší se to na krajském výboru, kde se k této skutečnosti zaujímá stanovisko. Vždy je stejné, že pokud je nějaké obvinění, je doporučováno, aby ti, kterým bylo sděleno obvinění, přerušili členství v [REDACTED] je tedy úzus, že jim pak není doporučeno, aby vstupovali do kandidátky do příštích voleb. Kdyby to kandidáti neudělali, vstoupilo by do toho předsednictvo či přímo vedení [REDACTED]. Když se později ukáže, že trestní stíhání bylo liché, nikdy jim pak už není umožněno se vrátit, když členům [REDACTED] se nevysvětlí, že to trestní stíhání nebylo zákonné, je tam jakási pachut'. Ve volbách na podzim roku [REDACTED] pak žalobce, i když měl zájem, nebyl dán na kandidátku [REDACTED] kdy sám svědek osobně přesvědčoval ostatní, aby žalobce byl dán na kandidátku, když o tom, kdo bude dán na kandidátku, rozhoduje místní organizace [REDACTED] při celostátních volbách pak krajská organizace [REDACTED]. Svědek věděl, že žalobce v posledních komunálních volbách na podzim roku [REDACTED] kandidoval za jiné sdružení, do zastupitelstva se nedostal. Svědek byl přítomen osobním výpadům proti žalobci v souvislosti s jeho trestním stíháním při předvolebních mítincích, kdy žalobce ještě vykonával funkci primátora, tímto byla tedy ovlivněna předvolební setkání, kdy se masivně psalo o případu žalobce, reakce nebyly pozitivní. Žalobce svědkovi sděloval osobní prožitky v souvislosti s trestním stíháním, kdy tvrdil, že je to tvrdé, těžké se ve městě pohybovat, když je člověk z něčeho obviněn. [REDACTED] je mimo zastupitelstvo v [REDACTED] po dobu [REDACTED]. Svědek uvedl, že pokud by nebylo trestní stíhání žalobce, pak by jednoznačně kandidoval v senátních i

komunálních volbách v roce [redacted] když žalobce měl velmi dobré výsledky. Dle svědka trestní stíhání žalobce mělo vliv i na výsledek voleb v roce [redacted] kdy [redacted] do té doby byl baštou [redacted] po volbách pak měla [redacted] pouze pět mandátů. Kandidatura doktora C [redacted] na senátorské křeslo v roce [redacted] nevyšla, kdy svědek měl za to, že větší šance, pokud by nebylo trestní stíhání žalobce, by měl žalobce ve smyslu obhájení senátorského křesla.

27. Z potvrzení Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Olomouci, soud zjistil, že žalobce byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od [redacted]
28. Z přehledů Českého statistického úřadu ve vztahu k výsledkům voleb do zastupitelstev v obcích v okrese [redacted] soud zjistil, že ve vztahu k volbám v roce [redacted] byla na druhém místě po [redacted] kdy získala [redacted] mandátů, v přepočtených procentech platných hlasů to pak bylo [redacted] %. V roce [redacted] získala [redacted] mandátů, kdy celkově získala [redacted] a umístila se jako první v tomto okrese. Při volbách do zastupitelstev obcí [redacted] v okrese [redacted] pak [redacted] získala [redacted] mandáty, [redacted] platných hlasů.
29. Ze zápisu z 5. Zasedání [redacted] soud zjistil, že tohoto dne proběhlo zasedání okresní kontrolní komise [redacted] kde byl mimo jiné jako host žalobce. Předmětem bylo projednání stížnosti V [redacted] Z [redacted], prošetření slovního napadení, kdy dne [redacted] měl F [redacted] H [redacted] jako jeden ze starších členů [redacted] sdělit, že poslední řadu let jsou v [redacted] výrazní korupčníci, kdy se jedná o přítele L [redacted] a daleko více o přítele Z [redacted]
30. Z přehledu výsledků Českého statistického úřadu ohledně voleb do Senátu Parlamentu ČR pak soud zjistil, že ve vztahu k volbám do Senátu Parlamentu konaných ve dnech [redacted] v obvodě [redacted] v prvním kole vyhrál žalobce s [redacted] hlasů, ve druhém kole rovněž žalobce se [redacted] při volbách do Senátu Parlamentu ČR konaných ve dnech [redacted] [redacted] pak volby v obvodu [redacted] vyhrál v prvním kole [redacted] A [redacted] P [redacted] za volební strany [redacted] a v druhém kole s výsledkem [redacted] kandidát [redacted] M [redacted] C [redacted] jako kandidát [redacted] pak v prvním kole získal [redacted] a neprošel do kola druhého.
31. Z vyjádření [redacted] P [redacted] Š [redacted] jako volebního manažera [redacted] ze dne [redacted] [redacted] že tento jako volební manažer se vyjádřil k výsledku voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce [redacted] kdy uvedl, že je to nejhorší volební výsledek za posledních téměř sedm let, kdy mimo jiné uvedl, že v okrese k postavení [redacted], tato má silnou a dlouhodobou tradici, kde mimo jiné je rovněž zmíněn jako zástupce [redacted] na postu primátora J [redacted] Zároveň byla uvedena na druhé straně nedořešená kauza [redacted] která všechny v celém okrese poškozuje. Na [redacted] došlo již k druhým prohraným volbám po sobě jdoucím, kdy v krajských volbách roku [redacted] přeskočena [redacted] a v roce [redacted] pak [redacted] Z výsledků voleb [redacted] vyplynulo, že ve vztahu k jednotlivým okresům [redacted] pak dosáhl počet hlasů [redacted] ve vztahu k [redacted] ve vztahu k České republice to bylo [redacted]. Ze srovnání výsledků voleb vyplývá, že s ohledem na procenta počtu hlasů pro [redacted] pak nejvyšší počet hlasů byl v roce [redacted] v roce [redacted] to bylo [redacted] v [redacted], v [redacted] Jako negativa volební kampaně byla uvedena nevyváženost volební kampaně s ohledem na billboardy s předsedou strany, kdy v krajích a okresech se nemohly prezentovat lídři kraje a lídři okresu. Kampaně rovněž neměla žádné ústřední nebo výstižné jasné heslo. Mimo jiné je uvedeno, že byla [redacted] poškozována rozehranými případy, a to již na celostátní úrovni či krajské, byl jmenován případ [redacted] rovněž na krajské úrovni žaloby na předběžná opatření na sestavení kandidátek do Poslanecké sněmovny, která byla podávána vyloučeným členem stranické buňky P [redacted] N [redacted]. Rovněž to pak byla nedořešená kauza [redacted] radnici.

32. Z internetových článků ze stránek [redacted] petice za odvolání [redacted] z funkce primátora statutárního města [redacted] článku [redacted] ze dne 15. 12. 2011, z internetového článku z idnes.cz ze dne 1. 6. 2012 s názvem [redacted], z internetového článku z deníku.cz ze dne 5. 6. 2012 s názvem [redacted] z internetových stránek Parlamentních listů.cz ze dne 8. 8. 2012 v konkrétním článku [redacted] internetového článku z idnes.cz z 12. 11. 2012 s názvem [redacted] internetového článku z deníku.cz ze dne 14. 4. 2014 s názvem [redacted] internetového článku z lidovek.cz ze dne 14. 4. 2014 s názvem [redacted] z internetového článku z týden.cz ze dne 14. 4. 2014 s názvem [redacted] z internetového článku Novinky.cz ze dne 14. 4. 2014, [redacted] internetového článku z Hospodářských novin ze dne 14. 4. 2014 s názvem [redacted] internetového článku z Lidovky.cz ze dne 23. 9. 2015 s názvem [redacted] z přehledu zpráv České televize ze dne 4. 11. 2014 s názvem [redacted] internetového článku z idnes.cz ze dne 20. 11. 2014 s názvem [redacted]

Dále bylo uvedeno, že ořesy způsobené kauzou D [redacted] R [redacted] mají vliv [redacted] které mohou rozdrobit dosud pevnou pozici senátora a primátora [redacted] J [redacted] L [redacted] V článcích bylo rovněž uvedeno, že předseda [redacted] uvedl, že pokud by došetřování případu [redacted] I [redacted] vedlo k podání obžaloby, byla by řešena věc pozastavením členství [redacted] kdy pan senátor by musel zvážit opuštění veřejných funkcí. V článcích bylo uvedeno, za co je žalobce trestně stíhán, kdy se mělo jednat o sporné zakázky [redacted] [redacted] kdy zakázky měly stát podstatně více, než město plánovalo. Na tzv. vícepráce se vybrala podle policie bez dalšího výběrového řízení stejná firma. Zároveň bylo uvedeno, z čeho je primátor I [redacted] obviněn, kdy bylo uvedeno, že kriminalisté viní žalobce z toho, že mu firma [redacted] která se na sporných zakázkách podílela, [redacted] žalobce pak část sumy, zhruba 300 000 Kč nezaplatil, a [redacted] v majetkovém prohlášení žalobce, [redacted] se pak zmínil až v dodatečném prohlášení o dva roky později. Dále informační servery informovaly o skutečnosti, že byla podána obžaloba, jsou zde uvedena všechna jména osob, mezi nimi i jméno žalobce, byly otištěny fotografie žalobce.

33. Žalobce k výzvě soudu k doložení obdobných případů srovnatelných s případem žalobce ve vztahu k požadavku výše odškodnění a zásahu do osobnostní sféry žalobce v souladu s ustanovením § 118a odst. 1 o.s.ř. doplnil, že objektivně není možné provést požadované srovnání, kdy soud by měl rozhodnout s ohledem na specifika předmětného případu se zohledněním výše uvedené doktríny ztráty šancí, když případ obdobný dosud soud nebyl projednáván.
34. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
35. Podle ust. § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.

36. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
37. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
38. Podle ustanovení § 31a zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující.
39. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8, a 31a zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá nyní zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí ve výši 19 918 750 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen byl částečně, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).
40. V řízení bylo prokázáno, a ani nebylo zpochybňováno žalovanou, že trestní stíhání žalobce pro zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku v souběhu se zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchané spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování, Expozitura Ostrava, Oddělení Olomouc ze dne 9. 8. 2011, č. j. [REDAKCE] kdy později rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 31. 5. 2016, č. j. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 29. 11. 2016, č. j. [REDAKCE] byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, čímž zároveň došlo ke zrušení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsouzením, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 31a odst. 1 OdpŠk.
41. Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Je na žalobci, aby v řízení tvrdil a prokázal nejen existenci nezákonného rozhodnutí, ale i skutečnost, kterou lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, jež způsobilo vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s touto skutečností. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné

výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako „rozhodnutí R 67/2016“)].

42. Obecně je možné konstatovat, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život stíhané osoby, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).
43. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním došlo k zásahu do práv žalobce na jeho osobní, profesní, rodinný i společenský život, trestním stíháním došlo k poškození jeho cti a dobré pověsti, poškození jeho osoby v očích veřejnosti nejen v místě bydliště. Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku v souběhu se zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za které bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Hrozba trestu v tomto případě s ohledem na možnou trestní sazbu byla v případě žalobce relativně vysoká. Trestní stíhání trvalo 5 let a 3 měsíce, což je poměrně dlouhá doba vzhledem ke stavu jisté nejistoty, po kterou byl žalobce ohledně výsledku řízení udržován, a po kterou trvaly následky trestního stíhání v jeho osobnostní sféře. Povaha trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí značné společenské odsouzení stíhaného, zvláště pokud měl žalobce jako primátor města [redacted] vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu v úmyslu způsobit jinému škodu a sobě opatřit neoprávněný prospěch při zadávání veřejné zakázky, jako v posuzovaném případě. S ohledem na hrozbu možného vysokého trestu odnětí svobody, délku období nejistoty a povahu trestné činnosti je nutné dospět k závěru, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu má být poskytnuto v penězích, neboť čím vyšší trest poškozenému v trestním řízení hrozí, a čím déle trestní řízení trvá, tím vyšší je jeho újma. Ostatně k e stejnému závěru dospěla sama žalovaná, když na odškodnění nemajetkové újmy přiznala žalobci částku ve výši 81 250 Kč. Z těchto důvodů tedy soud zamítl návrh žalobce na konstataci nezákonnosti rozhodnutí a zasažení do jeho práv, když přiznání finančního odškodnění nemajetkové újmy již v sobě subsumuje konstataci nezákonnosti rozhodnutí a zasažení do práv žalobce a je ve své podstatě vyšším odškodněním než konstatování porušení práva a zásahu do práv žalobce (výrok I.rozsudku).
44. Forma a finanční výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Výsledkem žalobce a obou svědků, jejichž výpovědi spolu korespondovaly a soudem byly hodnoceny jako věrohodné, bylo prokázáno, že v době trestního stíhání žalobce trpěl stresem, stíhání mělo vliv do všech sfér jeho života, vliv na jeho rodinný, společenský i profesní život. Před trestním stíháním byl žalobce úspěšným politikem jak na regionální úrovni, kdy byl primátorem statutárního města [redacted] v letech [redacted], tak na celorepublikové úrovni, kdy v době

trestního stíhání byl již několik let senátorem (v letech [redacted]), trestní stíhání pak bylo spojeno s výkonem funkce primátora, kdy dle usnesení o zahájení trestního stíhání mělo dojít ke zneužití pravomoci úřední osoby. V době trestního stíhání pak byl vystaven slovním urážkám při veřejných akcích, jichž se jako primátor a politik zúčastňoval, byl označován jako korupčník, lidé se na něho dívali skrz prsty, s délkou trestního stíhání mu přestaly věřit i ostatní spolustraníci, byl dehonestován a slovně napadán na veřejných akcích. Žalobci z důvodu jeho trestního stíhání nebylo umožněno v době trestního stíhání kandidovat opět na funkci senátora a v rámci komunálních voleb za [redacted] jejímž byl členem. Trestní stíhání mělo vliv na jeho politickou kariéru v době komunálních voleb i do Senátu Parlamentu ČR v roce [redacted] když kandidování ve volbách neumožňovaly volební řády [redacted] osobám trestně stíhaným, mezi které žalobce patřil. Došlo tak k přerušení politické kariéry žalobce v roce [redacted]. Je otázkou, zda by žalobce v případě kandidatury byl ve volbách v roce [redacted] úspěšný, s ohledem na celkovou politickou situaci v České republice v roce [redacted] kdy celorepublikový propad preferencí [redacted] byl jasně čitelný, avšak ve vztahu ke vzniku nemajetkové újmy je prokázáno, že do politické kariéry trestním stíháním žalobce bylo zásadně zasaženo nemožností jeho kandidatury. Na rozdíl od žalované soud dospěl k závěru, že mezi trestním stíháním žalobce a dopadem stíhání do jeho dráhy politika na regionální úrovni v případné možnosti obhájit primátorské a senátorské křeslo je příčinná souvislost. V řízení rovněž bylo prokázáno, že o trestním stíhání žalobce informovaly nejen regionální, ale i celorepubliková média. V řízení bylo dále prokázáno, že v komunálních volbách v roce [redacted] žalobce nebyl zařazen na kandidátku [redacted] a to nikoliv z důvodu trestního stíhání, které již v té době bylo skončeno, ale z důvodu rozhodnutí ostatních spolustraníků. Žalobce sám pak kandidoval jako nezávislý za jiný politický subjekt, i když neúspěšně. Ve vztahu k zásahu trestního stíhání do další politické kariéry po skončení trestního stíhání dospěl soud k závěru, že nelze mezi nezařazením žalobce na kandidátku [redacted] do komunálních voleb v roce [redacted] shledat jakoukoliv příčinnou souvislost, kdy o nezařazení rozhodli ostatní spolustraníci a jejich rozhodnutí je projevem jejich svobodné vůle a to za situace, kdy v této době již nezákonné trestní stíhání neprobíhalo.

45. Výše zadostiučinění přiznaná dle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznanému v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných věcích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhradu nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovně právních vztazích a podobně). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlí, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu (srov. v tomto směru rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, vydaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, 6/2016 pod R 67/2016).
46. Soud při stanovení výše odškodnění vycházejíc z rozhodnutí Nejvyššího soudu a snažil se nalézt shodné rysy s jinými rozhodnutími soudu v obdobné věci, kdy sám žalobce žádných rozhodnutí, ač soudem vyzván, nepředložil, když uvedl, že jeho případ není srovnatelný s jinými případy a obdobný dosud nebyl soudy řešen.

47. Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2011, č. j. [REDAKCE] (věc v prvním stupni vedena u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE] kdy odvolací soud přiznal poškozenému zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč (5 555 Kč/měsíc) za nezákonné trestní stíhání pro trestné činy porušování povinností při správě cizího majetku, zneužití pravomoci veřejného činitele, zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a podvodu zahájené [REDAKCE] (trestní řízení tedy trvalo 2 roky a 3 měsíce). Poškozený byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť skutky, které mu byly kladeny za vinu, nebyly trestnými činy. Poškozený byl ohrožen trestní sazbou odnětí svobody v trvání až 3 let, trestní stíhání poškozeného bylo spojeno s jeho předchozím výkonem veřejné funkce, bylo široce medializováno, a poškozeného tak velmi výrazně poškodilo na jeho dobré pověsti zejména v místě jeho bydliště. Nejvyšší soud uvedl, že odvolací soud postupoval při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění na základě neúplného právního posouzení neúplně. V dalším řízení byla poškozenému přiznána stejná výše zadostiučinění, ústavní stížnost byla odmítnuta nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. I. ÚS 4002/14. Tato věc je vhodná ke srovnání s případem žalobce, neboť trestní stíhání žalobce bylo též medializováno, poškodilo ho na jeho dobré pověsti a bylo spojeno s jeho výkonem veřejné funkce. Odlišnými prvky naopak jsou výrazně nižší trestní sazba a o více než polovinu kratší délka trestního řízení.
48. Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2017, sp. zn. 30 Cdo 71/2017 bylo odmítnuto dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2016, č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] (věc v prvním stupni vedena u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] kterým byl částečně zrušen rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu nároku na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona, neboť se neztotožnil s formou zadostiučinění nemajetkové újmy (konstatování nezákonnosti trestního stíhání). Soudu je z úřední činnosti známo, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 9. 2017, č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] bylo poškozenému přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 170 000 Kč (8 100 Kč/měsíc) při délce trestního řízení 1 rok a 9 měsíců, které bylo značně medializováno a při zásazích do osobnostní sféry poškozeného (vliv na rodinný, společenský a profesní život, ztráta postu manažerské funkce, znatelné snížení příjmu a vliv na kariérní růst), kdy poškozený byl trestně stíhán v souvislosti s výkonem svého povolání a hrozil mu trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Navíc proti poškozenému probíhalo souběžně další trestní stíhání pro trestné činy přijímání úplatků a pokračující trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku. Tento případ je vhodný ke srovnání s věcí žalobce zejména s ohledem na obdobnou trestnou činnost a stejnou hrozbu trestu při alespoň trošku obdobných zásazích do osobnostní sféry žalobce.
49. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. 4. 2016, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2017, č. j. [REDAKCE] bylo jinému poškozenému přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 875 000 Kč (12 500 Kč/měsíc) za trestní stíhání pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona a trestné činy porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, stíhanému hrozil trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 5 let a trestní řízení trvalo 5 let a 10 měsíců. Poškozený byl před zahájením trestního stíhání bezúhonnou osobou s významným postavením vojáka z povolání v hierarchii Armády ČR v nejvyšší důstojnické hodnosti s výhledem dalšího hodnostního a kariérního postupu, jeho osobní, rodinný, pracovní a společenský život byl vážně narušen, případ byl opakovaně výrazně zmiňován v médiích s celostátní působností (včetně jména poškozeného) i bulvarizován. Nezákonné trestní stíhání přerušilo možný služební růst poškozeného a uvrhlo ho do existenčních potíží a existenční nejistoty. Tento případ je vhodný ke srovnání s věcí žalobce

zejména s ohledem na obdobnou délku trestního řízení a obdobnými následky v osobnostní sféře žalobce, žalobci však hrozil vyšší trest.

50. S ohledem na prokázané skutečnosti při porovnání s případy, které se alespoň v některých shora uvedených kritériích shodovaly s případem žalobce, dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím je částka 882 000 Kč, když soud vycházel z částky 14 000 Kč za měsíc trestního stíhání (celkem bylo přiznáno za délku 63 měsíců trvání trestního stíhání), když dospěl k závěru, že případ žalobce svými zásahy zejména do politické kariéry, společenského života je v tomto směru případem, kde došlo k větším zásahům do osobnostních práv žalobce než v případech srovnávaných, jiných obdobných případů se soudu nepodařilo dohledat. Z těchto důvodů byla stanovena ze strany soudu i tato vysoká částka. Částku 882 000 Kč pak považuje na druhou stranu za adekvátní, a pro přiznání vyšší částky, tak jak požadoval žalobce, soud neshledal žádné opodstatnění, když po skončení trestního stíhání, v rámci něhož byl zproštěujícím rozsudkem zproštěn obžaloby, žalobci nebránilo a nebrání, aby se pokusil opětovně svou politickou kariéru oživit. Pokud ostatní spolustraníci neumožnili žalobci kandidovat v komunálních volbách v roce [redacted] na kandidátce [redacted] bylo to z důvodu jejich svobodného rozhodnutí, nikoliv z důvodu nezákonného trestního stíhání, pravé pohnutky k rozhodnutí spolustraníků pak jsou v tomto směru irelevantní. Sám žalobce ve své výpovědi připustil, že část voličů ho podporovala v další aktivitě na poli regionální politiky, což ho vedlo ke kandidatuře za jiné politické seskupení, bohužel ve volbách nebylo seskupení úspěšné.
51. Žalovaná již žalobci zaplatila 81 250 Kč, proto soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci zbývající částku 800 750 Kč (výrok II.). O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“); takto prodloužená lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy žádné okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídní lhůtě zákonné může způsobit žalobci jakoukoliv újmu. Ve zbývající části soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok III.).
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2, § 146 odst. 2 za použití § 151 odst. 1 o. s. ř., podle nichž účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl, a jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení). V projednávané věci byl žalobce zcela úspěšný v nároku v tarifní hodnotě 50 000 Kč (zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání) [neboť výsledek řízení projevující se tím, že poškozený dosáhne satisfakce uložením povinnosti škůdce nahradit mu nemateriální újmu, lze hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch, byť poškozenému nebylo přiznáno jím požadované plnění v celé jeho výši (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2707/2013, uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 40/2014)]. Soud zde nevycházel z požadované částky původně 20 000 000 Kč, později 19 918 750 Kč, nýbrž z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč (k tomu blíže srovnej Usnesení nejvyššího soudu sp.zn. 30Cdo 1435/2015 uveřejněný pod R 68/2018 civ.) Naopak žalobce byl zcela neúspěšný v nároku v tarifní hodnotě 240 979,01 Kč (náhrada škody spočívající v obhajném), kdy mu žalovaná poskytla plnění ve výši 215 049 Kč sice po podání žaloby, avšak ve lhůtě dle § 15 odst. 2 OdpŠk (žaloba tak v této části byla předčasná), a ve zbývající části 25 930 Kč vzal žalobce žalobu zpět, proto procesně zavinil

zastavení řízení ve smyslu § 146 odst. 2 věty první o. s. ř. Poměr úspěchu žalobce k jeho neúspěchu je 17,2 % ku 82,8 %, v řízení tak byla převážně úspěšná žalovaná co do 65,6 %.

53. Žalované vznikly náklady řízení ve výši 2 400 Kč, které sestávají z paušální náhrady hotových výdajů za 8 účelně vynaložených úkonů po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř., a to za vyjádření k žalobě ze dne 7.12.2017, za 3 přípravy účasti na jednání a za 3 účasti na jednání před soudem dne 13. 9. 2018, 17.1.2019, 4.4.2019, účast na vyhl. rozsudku dne 11.4.2019 vše podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. a), b), c) vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, a podle § 13 odst. 3 o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Sohledem na poměr úspěchu a neúspěchu přiznal soud žalované právo na náhradu náklad v rozsahu 65,6% z částky 2 400 Kč, tedy ve výši 1 574,40 Kč, po zaokrouhlení ve výši 1 574 Kč. Stejná lhůta k plnění pak byla stanovena i ve vztahu k žalobci (výrok IV. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho písemného doručení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 11. dubna 2019

Mgr. Karolína Šorbanová, v.r.
soudkyně